

Vaig descobrir l'obra d'en Miquel Salom visitant la seva exposició "Paisatges des de l'interior" a La Misericordia de Palma, el març de 2007. Aquella mostra el seu art me va impressionar molt. La comentarem tots dos i vaig entendre que la seva forma d'expressar-se per mitjà de la fotografia era la seva manera de comunicar-se amb els demés, plena de significats no gaire evidents emperó altament elevats com per a tocar a la porta del cor i de l'enteniment del contemplador.

Ara veng de visitar el seu estudi, es a dir, de trepitjar el seu territori mes personal i he tornat gratemet sorprés de moltes coses: Com te cura del se entorn, com estima la familia, com li complau el que fa i com l'omple la possibilitat d'expressar tot allò que vol dir creant tot simplement, una bellesa pre-inexistent .

En Miquel es un fotograf de vocació i des que son pare li posà a les mans -quan tenia catorze anys- la seva primera càmera i va sentir aquella crida, en aquell moment va contemplar amb certesa el seu inexorable destí .

Com moltes grans coses que ens passen a la vida, en la seva també ni hi trobam moltes que, per una banda, son fruit de la casualitat però per l'altra son la collita d'una voluntat exercida sense desmai .

En Miquel Salom és un artista innovador, i la seva obra ostenta la virtud -rara ja després de tantes falacies- de penetrar fins els recons de l'anima de qui la mira amb qualque cosa més que una superficial atenció. Ell es un home convençut de que porta un missatge i aquest missatge s'ha de difondra mitjançant una obra que, tot i que recorda l'univers sencer, en sí mateixa no és més que llum.

Llum i una manera d'entendre la llum. Llum exterior a l'individu sí però també, i mes que altre cosa, llum interio. Llum d'una particula infinitèssima que se transfor en energia o llum d'un llunyà estel que se difon en totes direccions. Llum de la que ens servim per llegir un haiku però també llum que ens il.lumina internament fins i tot quan lluitam contra les tenebres i la foscor.

Aquesta exposició és una explosio de llum. La llum del treball ben fet, de la recerca de la perfeccio, del camí cap a la comunicació i cap a la fusió dels esperits en un esperit més gran, més universal, mes inmens , sempre vell i al mateix temps sepre mou.

En Miquel sens comporta con una mena de monjo tibeta que amb el seus mandalas fotografics ens sugereix la idea de la regeneracio permanent de l'univers. El punt Omega de Teilhard de Chardin que és, multivisionat, aquest gran punt de llum que Miquel Salom ens convida a descobrir.

Juan Oliver Maneu